

31991L0296

L 147/37

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

12.6.1991

DYREKTYWA RADY NR 91/296/EWG
z dnia 31 maja 1991 r.
w sprawie przesyłu gazu ziemnego poprzez sieci
(91/296/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego artykuł 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

we współpracy z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

niezbędne jest podjęcie środków w celu stopniowego ustanowienia, do dnia 31 grudnia 1992 r., wspólnego rynku wewnętrznego; Rada Europejska wielokrotnie uznawała potrzebę stworzenia jednolitego rynku wewnętrznego, a zwłaszcza na spotkaniu w Rodos podkreślała potrzebę stworzenia takiego rynku dla sektora energii;

stworzenie jednolitego rynku wewnętrznego energii, w sektorze gazu ziemnego w szczególności, wymaga opracowania wspólnej strategii energetycznej, która spełni wymogi:

- bezpieczeństwa dostaw,
- ochrony środowiska;

w celu stworzenia jednolitego rynku wewnętrznego niezbędna jest głębsza integracja europejskiego rynku energii; gaz ziemny jest istotnym elementem równowagi energetycznej we Wspólnocie;

rozposzechnienie wykorzystania gazu ziemnego ma duże znaczenie dla zróżnicowania źródeł energii;

urzeczywistnienie wewnętrznego rynku energetycznego, szczególnie w sektorze gazu ziemnego, uwzględnia zasadę spójności gospodarczej i społecznej;

celem stworzenia takiego rynku jest zapewnienie wysokiej rentowności, ochrona środowiska i zagwarantowanie, poprzez zasadę wolnego handlu, bezpieczeństwa dostaw, nie powodując jednocześnie zakłóceń konkurencji; osiągnięcie tego celu wymaga uwzględnienia specyficznych cech sektora gazu ziemnego;

utworzenie wewnętrznego rynku energetycznego wymaga uwzględnienia nie tylko podobieństwa gospodarek Państw Członkowskich, ale także często znacznych różnic;

wymiana handlowa gazu ziemnego w krajach europejskich odbywa się poprzez istniejącą już wysokociśnieniową sieć gazową Wspólnoty, której znaczenie rośnie z roku na rok i ma wpływ na aktualne inwestycje; uruchomienie europejskiego systemu energetycznego umożliwi lepsze zabezpieczenie ciągłości dostaw oraz jednocześnie zmniejszenie kosztów;

⁽¹⁾ Dz.U. C 247, z 28.9.1989, str. 6 oraz Dz.U. C 268, z 24.10.1990, str. 9.

⁽²⁾ Dz.U. C 231, z 17.9.1990, str. 72 oraz Dz.U. C 129, z 20.5.1991.

⁽³⁾ Dz.U. C 75, z 26.3.1990, str. 20.

ze względu na duże znaczenie wymiany gazu poprzez wysokociśnieniowe gazociągi, Komisja winna być systematycznie informowana o dokonanych w ten sposób transakcjach;

zwiększenie przesyłu gazu ziemnego jest możliwe i pożądane, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa dostaw i jakości gazu; badania wykazały, iż wzrost wymiany gazu ziemnego przesyłanego pomiędzy sieciami może spowodować zmniejszenie kosztów inwestycyjnych;

w przyszłości należy stworzyć dodatkowe połączenia sieciowe między Państwami Członkowskimi w celu zapewnienia dostaw odpowiedniej wielkości;

zwiększenie wymiany handlowej gazu zachęci przedsiębiorstwa zaopatrujące Państwa Członkowskie w gaz do współpracy i opracowania projektów nowych, efektywniejszych sieci i połączeń; innowacje takie wpłyną na zmniejszenie kosztów transportu gazu ziemnego;

jednakże w dalszym ciągu istnieją pewne przeszkody w zwiększeniu wymiany handlowej gazu; o ile przeszkody te nie wynikają z poziomu techniki i sposobu rozkładu sieci, mogą zostać usunięte, jeśli przesył gazu ziemnego poprzez sieć gazową zostanie uznany za obowiązkowy i jeżeli zostanie powołana specjalna instytucja nadzorująca wywiązywanie się z obowiązku przesyłu gazu;

niniejszy obowiązek oraz system monitorowania dotyczą przesyłu gazu ziemnego będącego komercyjnym towarem Wspólnoty głównie przez instalacje wysokociśnieniowe;

operatorzy sieci winni uzgodnić między sobą warunki finansowe, techniczne i prawne związane z przesyłem gazu ziemnego;

zasady przesyłu gazu ziemnego powinny być sprawiedliwe i nie naruszać bezpośrednio lub pośrednio zasad konkurencji obowiązujących we Wspólnocie;

w celu ułatwienia zawarcia umowy przesyłu Komisja opracuje procedurę postępowania pojednawczego, która może zostać zastosowana na życzenie jednej ze stron, z zastrzeżeniem jednakże, iż wynik pojednania nie będzie miał skutków prawnych;

niezbędne jest ujednoczenie przepisów dotyczących przesyłu gazu obowiązujących w Państwach Członkowskich;

stworzenie wewnętrznego rynku gazu ziemnego przyspieszy dynamiczny proces stopniowej integracji krajowych sieci gazowych oraz stworzy możliwość przyłączenia do wspólnej sieci połączeń obszarów wysp oraz rejonów położonych na krańcach obszaru Wspólnoty;

połączenia sieci europejskich obejmują obszar geograficzny, który nie pokrywa się z terytorium Wspólnoty, dlatego należy dążyć do współpracy z państwami trzecimi korzystającymi z sieci,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu ułatwienia na swym terytorium przesyłu gazu ziemnego poprzez sieci wysokiego ciśnienia, zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 2

1. Każda transakcja na przesył gazu ziemnego dotyczy przesyłu gazu pomiędzy sieciami, do celów niniejszej dyrektywy i bez uszczerbku dla żadnych innych umów zawartych pomiędzy Wspólnotą i państwami trzecimi, jeśli spełnione zostaną następujące warunki:

- a) przesył gazu ziemnego odbywa się przy udziale spółek odpowiedzialnych w każdym z Państw Członkowskich za wysokociśnieniową sieć gazową, z wyjątkiem sieci doprowadzającej na terytorium Państwa Członkowskiego, partycypującego w efektywnej obsłudze połączeń sieci;
- b) pochodzenie lub miejsce przeznaczenia sieci znajduje się na terytorium Wspólnoty;
- c) transport odbywa się przez co najmniej jedną wewnętrzną granicę na terenie Wspólnoty.

2. Postanowienia niniejszej dyrektywy odnoszą się do rozległych sieci wysokociśnieniowych przesyłu gazu ziemnego, jak też do spółek odpowiedzialnych za nie w Państwach Członkowskich, których lista zamieszczona jest w załączniku. Lista ta jest uaktualniana przez Komisję po konsultacji z zainteresowanym Państwem Członkowskim, w każdym przypadku gdy jest to konieczne z uwagi na postanowienia niniejszej dyrektywy, w szczególności z uwagi ust. 1 lit. a).

Artykuł 3

1. Kontrakty na przesył gazu ziemnego siecią wysokociśnieniową są zawierane pomiędzy spółkami odpowiedzialnymi za tę sieć i za jakość usług oraz, gdzie to konieczne, ze spółkami odpowiedzialnymi w Państwie Członkowskim za przywóz i wywóz gazu ziemnego.

2. Warunki przesyłu są, zgodnie z postanowieniami Traktatu, niedyskryminujące i takie same dla wszystkich zainteresowanych stron i nie zawierają dyskryminujących klauzul ani nie wpływają na bezpieczeństwo dostaw i jakość usług. Szczególną uwagę należy zwrócić na wykorzystanie rezerw produkcyjnych i pojemności magazynowej oraz na zdolność funkcjonowania istniejących systemów.

3. Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki w celu umożliwienia spółkom określonym w Załączniku i podlegającym ich jurysdykcji bezwzględne:

- poinformowanie Komisji i odpowiednich władz krajowych o każdym wniosku o przesył gazu ziemnego,
- rozpoczęcie negocjacji warunków przesyłu gazu ziemnego,
- powiadomienie Komisję i odpowiednich władz krajowych o zawarciu kontraktu na przesył,
- powiadomienie Komisji i odpowiednich władz krajowych o powodach uniemożliwiających zawarcie kontraktu najpóźniej po okresie dwunastu miesięcy od zgłoszenia wniosku.

4. Każda spółka odpowiedzialna za przesył gazu może zażądać, aby warunki kontraktu rozpatrzył organ rozjemczy ustanowiony i kierowany przez Komisję, w skład którego weszliby przedstawiciele powyższych spółek.

Artykuł 4

Jeśli powody, dla których nie zawarto porozumienia o przesył gazu, gdy zaistniało takie zapotrzebowanie, okażą się nieusprawiedliwione i niewystarczające, Komisja działając na wniosek strony lub z własnej inicjatywy postępuje zgodnie z procedurami przewidzianymi przez przepisy prawa wspólnotowego.

Artykuł 5

Do dnia 1 stycznia 1992 r. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy i niezwłocznie poinformują o tym Komisję.

Przepisy te zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia są określane przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 maja 1991 r.

W imieniu Rady

A. BODRY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Lista przedsiębiorstw gazowych i sieci wysokociśnieniowych:

Państwo Członkowskie	Sieć	Przedsiębiorstwo
Republika Federalna Niemiec	Bayerngas GmbH	Dostawcy i dystrybutorzy końcowi (władze miejskie itd.) oraz więksi użytkownicy końcowi
	BeB Erdgas und Erdoel GmbH	
	Deutsche Erdagas Transport GmbH	
	Energieversorgung Weser ESW AG	
	Erdgas Verkaufs-Gesellschaft GmbH	
	Ferngas Nordbayern GmbH	
	Ferngas Salzgitter GmbH	
	Gas-Union GmbH	
	Mobil Oil AG	
	Ruhrigas Ag	
	Saar Ferngas AG	
	Thyssengas GmbH	
	Vereinigte Elektrizitaetswerke Westfalen AG (VEW)	
	Westfaelische Ferngas AG	
	Energieversorgung Mittelrhein	
	EWAG, Nuernberg	
	Erdgas Schwaben GmbH	
	Erdgas Suedbayern GmbH	
	GEW Koel	
	Gasversorgung Sueddeutschland	
Gasversorgung Suedhannover/Nordhessen		
Hamburger Gaswerke		
Landesgasversorgung Niedersachsen		
Main-Gaswerke AG		
Schleswig AG		
Suedhessische Gas und Wasser AG		
Belgia	Distrigaz SA	Sieć publiczna
Dania	Dansk Naturgas A/S	Dostawcy i dystrybutorzy końcowi (władze miejskie itd.) oraz więksi użytkownicy końcowi
Hiszpania	Empresa Nacional de Gas SA (ENAGAS)	
	Catalana de Gas	
	Gas de Euskadi	
Grecja	DEPA	Dostawcy i dystrybutorzy końcowi (władze miejskie itd.) oraz więksi użytkownicy końcowi
Luksemburg	SOTEG	
Niderlandy	NV Nederlandse Gasunie	
Włochy	Snam SpA	
Francja	Gaz de France	Sieć publiczna
	NGSO	
	Compagnie française du méthane (CEFEM)	
Wielka Brytania	British Gas	Sieć wysokociśnieniowa
Irlandia	Irish Gas Board.	